

بررسی کاربرد اسید سالیسیلیک بر برخی صفات مورفوفیزیولوژیک گیاه آهار (*Zinnia elegans*) تحت تنش کم-آبی

محبوبه حسین رجیبان^{۱*}، عزیزاله خندان میرکوهی^۲، پژمان مرادی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم باغبانی، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج. ۲- استادیار گروه علوم باغبانی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران،

کرج ۳- استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، ساوه

*نویسنده مسئول: m.rajabyan@gmail.com

چکیده

گل آهار به علت داشتن تنوع رنگ و طول دوره گل دهی، از گیاهان زینتی بسیار زیبا و جذاب می باشد که کمبود آب از جمله عوامل محدودکننده رشد آن محسوب می شود. کاربرد اسید سالیسیلیک می تواند باعث پاسخ های دفاعی ویژه توسط گیاهان شود. به منظور بررسی کاربرد اسید سالیسیلیک بر برخی صفات مورفوفیزیولوژیک گیاه آهار تحت شرایط تنش کم آبی، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب بلوک های کامل تصادفی و با سه تکرار ۰ و ۰/۷۵ و ۱/۵ میلی مولار در سه سطح و کم آبی بر اساس دور آبیاری در سه سطح آبیاری روزانه، آبیاری با فاصله یک و دو روز در نظر گرفته شد. صفات اندازه گیری شده شامل، قطر گل، وزن تر و خشک ریشه و شاخساره، همچنین مقدار اسید آمینه پرولین بود. نتایج نشان داد که محلول پاشی با اسید سالیسیلیک در شرایط تنش در بستر باعث افزایش ارتفاع گیاه و قطر گل گردید. بر اساس نتایج مشخص شد که در شرایط تنش کم آبی استفاده از اسید سالیسیلیک توانست میزان وزن تر، خشک و همچنین وزن تر و خشک شاخساره را به طور معنی داری افزایش دهد. نهایتاً تنش کم آبی در بستر باعث افزایش پرولین گردید، و محلول پاشی با اسید سالیسیلیک باعث تعدیل اثرات تنش شد.

کلمات کلیدی: گیاه زینتی، تنش کم آبی، گلدهی، تنظیم کننده رشد

مقدمه

کمبود آب از جمله عوامل محدودکننده رشد محسوب می شود که به ویژه در سال های آتی رشد بسیاری از گیاهان از جمله گل آهار را محدود خواهد ساخت. از جمله مواد تخفیف دهنده تنش می توان به سالیسیلیک اسید اشاره کرد که یکی از مولکول های پیام رسان مهم بوده و باعث عکس العمل گیاه در برابر تنش های محیطی می شود و همانند یک آنتی اکسیدان غیر آنزیمی نقش مهمی را در تنظیم فرآیندهای فیزیولوژیک در گیاه ایفا می کند. کاربرد خارجی سالیسیلیک اسید می تواند در فرآیندهای فیزیولوژیک گیاه مانند بسته شدن روزنه ها، جذب و انتقال یونها، یکپارچگی غشا و رشد و فتوسنتز نقش داشته باشد (مرادی مرجانه و گلدانی، ۱۳۹۰). بنابراین در این پژوهش، اثر کاربرد اسید سالیسیلیک بر برخی صفات مورفوفیزیولوژیک گیاه آهار تحت شرایط تنش کم آبی مورد ارزیابی قرار گرفت.

مواد و روش ها

این آزمایش به منظور بررسی کاربرد اسید سالیسیلیک (SA) در سه غلظت (۰ و ۰/۷۵ و ۱/۵ میلی مولار) بر ویژگی های رشدی گیاه آهار تحت شرایط تنش کم آبی در بهار ۱۳۹۴ در فضای آزاد شهر تهران در قالب بلوک های کامل تصادفی در ۳ تکرار انجام شد. پس از اینکه گلها به مرحله ۴ برگگی رسیدند به گلدان های دو لیتری انتقال داده شدند. جهت بستر کشت از خاک مزرعه با بافت لومی، خاک برگ و کود دامی به نسبت ۱:۱:۱ استفاده شد، به طوریکه دو بوته جهت اعمال تیمارها در گلدان قرار گرفت. اسید سالیسیلیک ۲۰ روز پس از کاشت نشاء در گلدان در سه مرحله به فاصله ۱۵ روز بر روی گیاه محلول پاشی شد. اعمال تنش کم آبی (W) به صورت آبیاری روزانه، با فاصله یک و دو روز در میان انجام شد. صفات قطر گل، وزن تر و خشک ریشه و شاخساره و نیز پرولین به روش (Bates, 1973) مورد بررسی قرار گرفت.

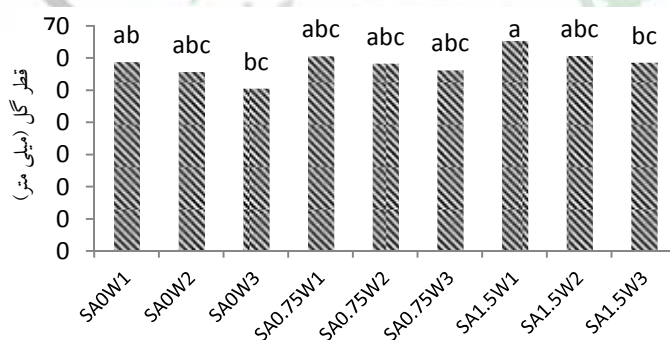
نتایج و بحث

بر اساس نتایج اثر اصلی دور آبیاری (W) و همچنین اثرات متقابل اسید سالیسیلیک در دور آبیاری (W*SA) در قطر گل و پرولین معنی دار ($P < 0.01$) بود، ولی سایر تیمارها اختلاف معنی داری با یکدیگر نداشتند (جدول ۱). همچنین اثرات اصلی اسید سالیسیلیک و دور آبیاری (W) و همچنین اثرات متقابل اسید سالیسیلیک در دور آبیاری (W*SA) در صفات وزن تر و خشک ریشه و شاخساره معنی دار ($P < 0.01$) بود، ولی سایر تیمارها اختلاف معنی داری با یکدیگر نداشتند. (جدول ۱)

جدول ۱- تجزیه واریانس صفات ارتفاع گیاه و قطر گل و وزن تر و خشک ریشه و شاخساره و پرولین

میانگین مربعات (MS)							منابع تغییرات
پرولین ($\mu\text{mol}\cdot\text{g}$)	وزن خشک شاخساره (g)	وزن تر شاخساره (g)	وزن خشک ریشه (g)	وزن تر ریشه (g)	قطر گل (mm)	درجه آزادی	
۰/۰۷ ^{ns}	۰/۰۵ ^{ns}	۴/۳ ^{ns}	۰/۰۰۵ ^{ns}	۰/۵ ^{ns}	۴/۱ ^{ns}	۲	تکرار
۲/۱ ^{ns}	۱۵/۵ ^{**}	۳۵۲/۷ ^{**}	۰/۷ ^{**}	۲۲/۱ ^{**}	۱۳/۹ ^{ns}	۲	اسید سالیسیلیک (SA)
۸۸/۷ ^{**}	۲/۳ ^{**}	۴۸/۹ ^{**}	۰/۰۱ ^{**}	۲/۱ ^{**}	۳۸/۲ ^{**}	۲	دور آبیاری (W)
۱۴۵/۰۳ ^{**}	۲/۶ ^{**}	۴۷/۶ ^{**}	۰/۱ ^{**}	۹/۷ ^{**}	۳۴/۱ ^{**}	۴	اثر متقابل (SA*W)
۰/۹	۰/۱	۲/۱	۰/۰۰۷	۰/۴	۵/۳	۳۴	خطای آزمایش
۶/۶	۷/۶	۷/۱	۱۳/۷	۱۱/۶	۳/۹		ضریب تغییرات (%)
			*معنی دار در سطح احتمال ۵٪		ns غیر معنی دار		
			**معنی دار در سطح احتمال ۱٪				

برهم کنش اثر اسید سالیسیلیک و دور آبیاری (SA×W) بر قطر گل (نمودار ۱) نشان داد که تیمارهای آبیاری هر روز +SA_{1/5} و آبیاری یک روز در میان +SA_{1/5} بیشترین قطر گل (به ترتیب ۶۵/۴ و ۶۰/۸ میلیمتر) و تیمار آبیاری دو روز در میان +SA₀ کمترین قطر گل (۵۰/۵ میلیمتر) را داشتند که علت این امر را می توان در نقش اسید سالیسیلیک در تنش خشکی دانست. زیرا سالیسیلیک اسید یکی از مولکول های سیگنال دهنده خیلی مهم است که باعث عکس العمل گیاه و مقاومت آن در مقابل تنش می شود. این ماده همانند یک آنتی اکسیدانت غیر آنزیمی نقش مهمی در تنظیم فرایندهای فیزیولوژیک بازی می کند (بیات و همکاران، ۱۳۸۹).

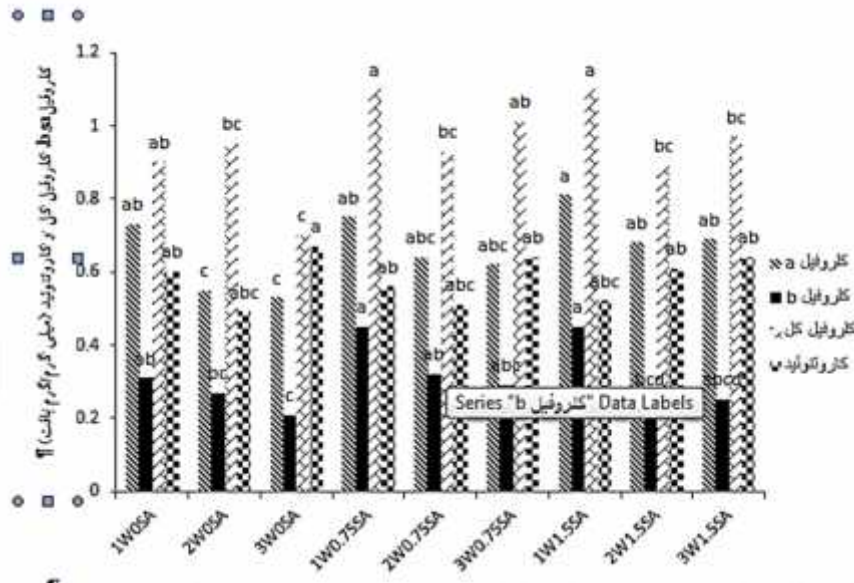

نمودار ۱- مقایسه میانگین اثر تیمار سالیسیلیک اسید و دور آبیاری بر صفات ارتفاع گیاه و قطر گل با استفاده از

آزمون دانکن در سطح احتمال ۵٪

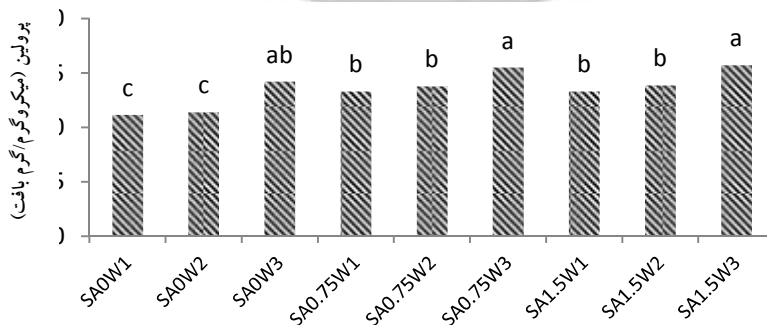
نتایج برهم کنش تیمار اسید سالیسیلیک در دور آبیاری (SA×W) بر صفات وزن تر و خشک ریشه و شاخساره (نمودار ۲) حاکی از آن بود که تیمار آبیاری هر روز+SA_{1/5} با میانگین وزن تر و خشک ریشه و شاخساره در کلاس برتر آماری و تیمار آبیاری دو روز در میان+SA₀ با میانگین وزن تر و خشک ریشه و شاخساره در آخرین رتبه قرار گرفت.

اسید سالیسیلیک چه بصورت اثر اصلی و چه بصورت برهمکنش با دور آبیاری از طریق افزایش محتوای رطوبت نسبی برگ، منجر به حفظ تورم و حجم برگ شده و در نتیجه باعث افزایش وزن تر و خشک ریشه و شاخساره شد که با نتایج محمدی بابازیدی و همکاران (۱۳۹۲) و رمودی و همکاران (۱۳۹۲) در گیاه ریحان و همچنین مرادی مرجانه و همکاران (۱۳۹۰) در گل همیشه بهار مطابقت داشت.

نمودار ۲- مقایسه میانگین اثر تیمار سالیسیلیک اسید و دور آبیاری بر صفات وزن تر و خشک ریشه و شاخساره با استفاده از آزمون دانکن در سطح احتمال ۵٪

نتایج برهم کنش تیمار اسید سالیسیلیک در دور آبیاری (SA×W) (نمودار ۳) حاکی از آن بود که تیمارهای آبیاری دوروز در میان+SA_{0.75} با آبیاری دو روز در میان SA_{1/5}+ با میانگین مقدار پرولین ۱۵/۵ و ۱۵ میکروگرم/گرم بافت در کلاس برتر آماری و تیمارهای آبیاری هر روز+SA₀ و آبیاری یک روز در میان+SA₀ با میانگین مقدار پرولین ۱۱ میکروگرم/گرم بافت در آخرین رتبه قرار گرفت. (Banduraska&Stroinski, 2005) در بررسی تاثیر اسید سالیسیلیک در پاسخ جو به تنش کم آبی گزارش کردند، تیمار گیاه با اسید سالیسیلیک قبل از تنش، مقدار آسیب در غشاء سلولی برگها را کاهش می دهد. نتایج بدست آمده پیشنهاد می کند که پرولین می تواند در ارتقاء خاصیت ضد تنشی که توسط اسید سالیسیلیک تلقین می شود، شرکت کند.

نمودار ۳- مقایسه میانگین اثر تیمار سالیسیلیک اسید و دور آبیاری بر صفت میزان پرولین با استفاده از آزمون دانکن در سطح احتمال ۵٪

همچنین (Bates, 1973) گزارش نمودند که پرولین مؤثرترین ماده تنظیم اسمزی در گیاهان تحت تنش شوری و خشکی است. (Barnett & Taylor, 1966) نیز گزارش کردند که مقدار پرولین در گیاه برمودا گراس تحت تأثیر تنش افزایش یافته است.

منابع

۱. مرادی مرجانه، ا.، گلدانی، م.، ۱۳۹۰. ارزیابی سطوح مختلف سالیسیلیک اسید بر تعدادی شاخص‌های رشد گیاه همیشه بهار (*Calendula officinalis* L.) تحت شرایط کم آبیاری. مجله تنش‌های محیطی در علوم زراعی. جلد چهارم. شماره اول. صفحه ۳۳.
۲. بیات، ح.، آرویی، ح.، سلاح ورزی، ی.، ۱۳۸۹. تأثیر کاربرد برگی سالیسیلیک اسید بر خصوصیات مورفولوژیکی و فیزیولوژیکی دانه‌های خیار در شرایط تنش خشکی. همایش کشاورزی پایدار. مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان.
۳. محمدی بابازیدی، ه.، فلکناز، م.، حیدری، پ.، همتی، م.، فرخیان، ش.، ۱۳۹۲. تأثیر باکتری آروسپریلیوم و سالیسیلیک اسید بر صفات فیزیولوژیکی و مورفولوژیکی ریحان تحت تنش کم آبی. مجله تازه‌های بیوتکنولوژی سلولی - مولکولی. دوره سوم. شماره ۱۲. صفحات ۳۶ - ۳۱.
۴. رمودی، م.، خمر، ع.، ۱۳۹۲. اثرات متقابل محلول پاشی اسید سالیسیلیک و تیمارهای مختلف آبیاری بر برخی ویژگی‌های کمی، کیفی و تنظیم کننده‌های اسمزی ریحان. نشریه تحقیقات کاربردی اکوفیزیولوژی گیاهان. شماره اول. صفحات ۳۲ - ۱۹.
5. Bates, L. S., 1973. Rapid determination of free proline for water stress studies. *Plant and Soil*. 39: 205-207.
6. Banduraska, H., Stroinski, A., 2005. The effect of salicylic acid on Barley response to water deficit. *Actaphysiologiaeplantarum*. 27(3B):379-386.
7. Barnett, NM., Taylor, A. W, 1966. Amino acid and protein metabolism in Bermuda grass during water stress. *Plant Physiol*. 41: 1222-1230.

The effect of Salicylic acid on some of morpho-physiological characters of *Zinnia (Zinnia elegans)* under water deficit stress condition

M. Hossein Rajabian^{1*}, A. Khandan Mirkohi², P. Moradi³

1- M. Sc of Horticultural Science, Azad university of Karaj. 2- Associate Professor, Dep. of Horticultural Science, College of Agriculture & Natural Resources, University of Tehran, 3- Associate Professor, Dep. of Horticultural Science, Azad university of Saveh

*Corresponding author: m.rajabyan@gmail.com

Abstract

Zinnia is an annual ornamental plant that is used extensively as a decorative outdoor plant. Deficit irrigation and oxidative stress are as tow most important growth limiting factors. In order to evaluate the effect of salicylic acid on vegetative and reproductive traits, an experiment conducted in 2015. The experiment design was factorial based on RCBD with three replications. It was performed with 3 levels of salicylic acid (0, 0.75, 1.5 mM) and 3 levels of deficit irrigation with daily, 1 and 2 days interval. Growth factors such as plant height, flower diameter, shoot and root dry weight, shoot and root fresh weigh and proline content were measured. Analysis of variance showed significant

differences in interaction between treatments in most of the traits. According to the results application of acid salicylic in deficit irrigation increased root fresh and dry weight, shoot fresh and dry weight. In addition, application of acid salicylic increased proline content and foliar spray of salicylic acid alleviated the harmful effects of drought stress.

Key words: water deficit stress, Flowering, Growth regulator, Ornamental plant

